

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 octombrie 2011, ora 19³⁰

Ewald Frank

Și eu vă spun, la rândul meu, un „Bun venit!” în Numele scump al Domnului nostru. În mod deosebit spunem un „Bun venit!” tuturor acelor care sunt astăzi de prima dată în mijlocul nostru.

Am adus cu mine o listă unde sunt enumerate toate țările din care sunt conectați prin internet și ne ascultă. Aici este drapelul țării și apoi sunt arătați din toate țările câți ascultă și trăiesc împreună cu noi slujba divină. Este un lucru minunat. Au fost 796 de conexiuni din toată lumea. În cele mai multe situații au fost adunări întregi și adunări de casă care s-au strâns ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt copleșit de aceste posibilități pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin har și pe care noi le putem folosi astfel ca acest Cuvânt scump și prețios să fie vestit.

Frații din Congo au fost copleșiți într-un mod deosebit; ei mi-au dăruit prin fratele nostru Didier din Paris un tablou înrămat în amintirea adunărilor puternice care au avut loc în Congo, în patru orașe. Fie că au fost 8.000, 12.000, 15.000 sau 22.000 de oameni, Dumnezeu a dăruit har peste măsură. Eu am acest tablou în fața mea. N-am vrut să-l arăt, dar s-a descoperit mulțumirea fraților. Fratele Taty a fost traducătorul meu. Este minunat că putem trăi faptul că frați din diferite țări ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, îl cred și apoi îl dau mai departe.

Dacă mă gândesc la frații și surorile din Praga atunci îmi amintesc de faptul că am avut adunări la Televiziune, și fratele Frank a predicat în aceeași capelă în care a predicat și Jan Hus, în capela Betleem din Praga. Abia ieri am citit în ce germană frumoasă a predicat Jan Hus spunând ceea ce a avut de spus. Eu am fost foarte

uimit de acest fapt. Dumnezeu a chemat cu adevărat din toate popoarele și limbile. Toți aceia care sunt proprietatea lui Dumnezeu ascultă chemarea Lui conform Cuvântului din Scriptură: „*Oile Mele ascultă glasul Meu și nu vor urma un străin*”.

Apoi, avem noua scrisoare circulară care vă stă la dispoziție deja în limbile: germană, engleză, franceză; luați câte una cu toții și citiți-o. Noi am arătat aici că Dumnezeu are un plan după care El a lucrat în fiecare perioadă și toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu au recunoscut ceea ce a făgăduit și a făcut Dumnezeu în timpul lor. Eu mă gândesc cu plăcere la adunările din Bruxelles, din Londra și la cea din Lyon, unde Dumnezeu a făcut lucruri mari. Fratele Kupfer poate să confirme fiindcă noi am fost acolo împreună și am putut simți dragostea frățească. Domnul să binecuvânteze pe frații noștri într-un mod deosebit!

Dacă Dumnezeu va vrea, la sfârșitul săptămânii viitoare vom fi în Roma. Noi privim la Domnul care cheamă și grupurile din Italia. Noi mergem prin credință ca să împărtășim acest Cuvânt scump și sfânt al lui Dumnezeu cu toți cei care sunt gata să-L asculte. Dacă va vrea Dumnezeu, în ultima duminică din această lună vom fi în Zürich. Frate Müller, sâmbăta vom fi în Graz, Austria. După Roma, vom merge spre Est până în Cambodgia și în Vietnam ca să vestim și acolo Cuvântul sfânt și scump. Eu o spun de repetate ori că pentru noi care avem acest har ca să recunoaștem ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce împlinește Dumnezeu în timpul nostru, Cuvântul acesta este foarte prețios, că noi îl putem purta și trebuie să-l purtăm până va reveni Domnul, căci așa a spus-o El: „*Lucrați până voi veni. Lucrați atât timp cât este ziuă, căci vine noaptea când nimeni nu mai poate să lucreze!*”

De asemenea a fost spus că noi astăzi vom sărbători Cina Domnului.

Noi nu ne vom ocupa prea mult cu temele timpului prezent, ci vom atinge sâmburele vestirii, și anume mântuirea isprăvită de pe crucea de la Golgota. Trebuie să fie spus tuturor oamenilor că nimeni nu poate trăi veșnic doar dacă acela a primit viața veșnică. Există doar o singură viață veșnică și aceasta o posedă Dumnezeu. Dumnezeu care

este veșnic din veșnicie în veșnicie ni S-a descoperit în Isus Hristos, singurul Său Fiu născut. De aceea Sfânta Scriptură spune în epistola lui Ioan, în 1 Ioan 5.20: „*El este Dumnezeuul adevărat și viața veșnică*”.

Toți oamenii care s-au născut firește în această lume sunt candidați ai morții. În Evrei 9.27 este scris cuvântul cunoscut: „...oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata”. Toți aceia care nu au vrut să primească harul lui Dumnezeu vor fi judecați. De aceea noi putem și trebuie să vestim acest Cuvânt minunat despre cruce, despre Cel răstignit, așa cum a spus și Pavel în 2 Cor. 5: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” și apoi sarcina pe care a încredințat-o Dumnezeu lui și tuturor celor care propovăduiesc: „*vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!*”

Primiți această ofertă de har a lui Dumnezeu, căci așa este scris în 1 Ioan 5.10 și 11; v. 12: „*cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața...*”. De aceea este scris în Ioan 1.12: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul („putere” – în lb. germ) să se facă copii ai lui Dumnezeu*”.

Haideți ca noi să o spunem liber și deschis: Sfânta Scriptură nu cunoaște niciun fel de sacrament („taină”), nu cunoaște nici 3 și nici 7 sacramente („taine”) prin care, printr-o practică religioasă, oamenilor le-ar fi oferită mântuirea. Dumnezeu oferă întregii omeniri binecuvântarea în Isus Hristos, tot restul nu va putea rezista înaintea lui Dumnezeu.

Câteodată eu sunt foarte întristat când mă gândesc la faptul că toată omenirea este dusă în eroare. Așa ceva nu se poate suporta. Nu doar în celelalte religii, ci chiar și în creștinism. Lui Dumnezeu să-i fie milă de toți, astfel ca vestirea Cuvântului Său să fie auzită din nou, să fie pusă pe sfeșnic și mulți să ajungă la cunoștința adevărului și să fie salvați.

În introducere a fost vorba despre ploaie și despre binecuvântare. Eu doresc să mai citesc un verset din Iacov 5.7, în

legătură cu Zah. 10.1. Aici este scris un cuvânt adresat și nouă, celor din acest timp: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie...*”.

În legătură cu revenirea lui Isus Hristos noi suntem îndemnați ca să fim îndelung răbdători și să trăim faptul că Dumnezeu dăruiește ambele, ploaia timpurie și cea târzie; ploaia timpurie la semănat și ploaia târzie în timpul recoltei. Noi trăim în acel timp când se și seamănă, se și recoltează. Dumnezeu dăruiește ambele. Pentru acest lucru noi suntem foarte mulțumitori.

Frați și surori, cu privire la Cina Domnului noi trebuie să spunem foarte clar că toți cei care L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal și care au primit această lucrare de mântuire isprăvită pentru ei personal, prin credință, pot să mărturisească că s-au pocăit, că au primit harul lui Dumnezeu, pot mărturisi că sunt născuți din nou la o nădejde vie, că Dumnezeu li s-a adresat lor și a salvat sufletele lor. Și așa cum scrie Pavel bisericii din Roma: „*Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.*” (Rom. 8.16). Toți copiii lui Dumnezeu au dreptul să ia parte la Cina Domnului.

Cina Domnului care este vizibilă înaintea noastră este o aducere aminte vizibilă a ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota, când Domnul a mers pe cruce pentru noi și a strigat: „*S-a isprăvit!*” Așa a avut loc răscumpărarea, iertarea, harul și mântuirea. Toți aceia care L-au primit pe Isus Hristos au voie să ia parte în mod liber la această Cină.

Noi vom citi aceste versete biblice în care noi ne putem regăsi. Haideți să începem cu 1 Cor. 15 vers. 3 și 4. Dumnezeu să binecuvânteze într-un mod deosebit pe toți frații care traduc. 1 Cor. 15.3-4: „*V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi*”. Aceasta este Isaia 53 și alte versete; „*a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi*”. V. 4: „*că a fost îngropat, și a înviat a treia zi, după Scripturi*”.

În Psalmul 16.10 este scris: „*Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților; nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea*”. El a murit, a mers în locurile de jos, El a învins moartea, iadul, totul, și a înviat a treia zi. În învierea Lui este întemeiată și învierea noastră. La fel de sigur cum noi am fost răstigniți cu Hristos și am fost morți și înmormântați împreună cu El, la fel de sigur noi am înviat împreună cu El la o viață nouă.

Noi mai putem citi cuvântul minunat din Efes. 1.7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor; după bogățiile harului Său*”. Spuneți „Amin”! Amin. Așa este. În El noi am primit totul, este un cadou al lui Dumnezeu. Acest cadou nu-l vom primi după moartea noastră, ci noi l-am primit deja de la Dumnezeu. „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*” noastre. Puteți voi să credeți aceasta? Atunci aveți dreptul să luați parte la Cina Domnului ca să confirmați că eliberarea s-a întâmplat pentru voi și ați primit-o, și „*iertarea păcatelor voastre, după bogățiile harului Său*”.

Dumnezeu a spus: „*Eu voi avea milă de cine voi dori să am milă*” (Ex. 33.19). A mai fost accentuat că eliberarea trebuia să aibă loc prin sânge. Aici este pus din nou pe sfeșnic: fiindcă păcatul original a avut loc în trup de carne și sânge de aceea eliberarea trebuia să aibă loc de asemenea într-un trup de carne și sânge pentru ca să fie reparat tot ce a fost stricat. Noi avem o comparație între Eva și Maria.

Frați și surori, dragi prieteni, ar fi bine dacă toți ați citi în Geneza 3.19, că Eva a fost „*mama tuturor celor vii*”; dar nicăieri nu este scris că „*Adam a fost tatăl tuturor celor vii*”. Există niște lucruri prețioase în Cuvântul lui Dumnezeu. Deseori este doar un verset sau un cuvânt dar contextul este întotdeauna foarte clar și limpede. Trebuie doar să deschizi Scriptura și să citești.

Direct după căderea în păcat, în Geneza 3, după ce Domnul s-a socotit cu Satan și a spus ce avea de spus, este scris în v. 20: „*Adam a pus nevastei sale numele Eva: căci ea a fost mama tuturor celor vii*”, deci și mama lui Cain și a lui Abel. De aceea în cap. 4, în același context este scris că Eva a născut lui Adam un fiu „*cu ajutorul*

Domnului!” pe care l-a numit Cain, și apoi nașterea a continuat și ea l-a născut și pe Abel fără a mai avea loc o altă zămislire. Este important ca noi să citim Cuvântul lui Dumnezeu sub călăuzirea Duhului Sfânt și să putem așeza corect fiecare verset cu ajutorul Dumnezeului nostru.

Mergem înapoi la Efes. 1:7: *„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui...”*. De ce? *„...viața trupului este în sânge.”* – acest lucru este scris în Levitic 17 de la v. 11 la 14. *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”* (Ioan 3.16). Și aici noi găsim un punct, așa cum a spus Domnul nostru în Ioan 14.1: *„Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine”*.

Toată lumea crede în Dumnezeu, indiferent ce doresc ei să înțeleagă prin aceasta, dar important este ca noi să credem în Dumnezeul descoperit în Isus Hristos. În El să credem din inimile noastre și noi să știm că El este Dumnezeul descoperit în trup, neprihănit în Duhul și doar prin El putem deveni copii ai lui Dumnezeu. Deci eliberarea a fost prin sângele Lui.

În Tit cap. 2 găsim niște versete minunate care vorbesc despre faptul cum Domnul a dăruit mântuirea și cum o putem primi noi, prin har. Iubiți frați și surori, și tuturor celor care încă nu aveți siguranța totală, siguranța mântuirii: Astăzi să se împlinească! Credeți Cuvântul lui Dumnezeu și siguranța mântuirii vă va fi dăruită. Căci așa este scris: *„crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și toată casa ta”*.

În Tit cap. 2 noi citim cuvintele Evangheliei depline începând de la v. 11: *„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață”* – pe noi, nu pe toți oamenii, ci pe noi ne învață – *„s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie”*. Harul lui Dumnezeu a fost arătat tuturor oamenilor, dar apoi acest bărbat al lui Dumnezeu se adresează credincioșilor, copiilor lui Dumnezeu și scrie: *„și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești, ...”*. Aceasta este adresată și tinerilor. Tinerii nu își au locul într-o discotecă sau în altă parte, ci locul lor este la Domnul, așa cum am spus noi nu

demult din prima predică din Fapte 2.39: „Căci fĂgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul...” – un cuvânt adresat tuturor.

O spun încă o dată, în mod deosebit tinerilor: planificați-vă viața profesională, planificați-vă viața cu ajutorul lui Dumnezeu, dar rămâneți întotdeauna în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu și nu vă îndreptați niciodată privirile voastre în lume, căci lumea cu toată pofta ei va trece. Acei credincioși care își caută fericirea lor în lume sunt păcăliți. Lumea înșeală, lumea dă senzația, dar realitatea arată cu totul altfel. Noi rămânem întregi la minte în toate deciziile noastre; planificați totul așa cum vă călăuzește Dumnezeu în viața personală, în viața profesională și orice ați face, dar aveți înaintea ochilor voștri acest Cuvânt; aici le este vorbit atât celor tineri cât și celor în vârstă.

În v. 13 scrie: „așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos”. Viața unui credincios, fie a tânărului sau a celui bătrân, este îndreptată înspre revenirea lui Isus Hristos. Noi să trăim în așa fel încât să-L putem întâmpina pe Domnul nostru în orice clipă.

După aceea este scris într-un mod minunat despre eliberarea noastră în v. 14: „El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fĂrădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune”. Aici noi avem un cuprins al eliberării desăvârșite. „Să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.” Noi să nu trăim așa cum trăiesc toți cei din lume, ci să rămânem în cadrul Cuvântului și în harul lui Dumnezeu.

Pentru noi care vom lua parte astăzi la Cina Domnului doresc să mai citesc și cuvintele prețioase din Apoc. 5.8 și 9: „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților”. Astăzi noi vom aduce rugăciuni înaintea lui Dumnezeu, vom aduce mulțumiri înaintea Lui, și anume acele rugăciuni care au fost adunate și aduse

înaintea tronului de har al lui Dumnezeu. Ceata eliberată are acces liber la tronul de har și rugăciunile noastre nu merg doar până la tavan, ci ele sunt adunate și după aceea ele sunt aduse înaintea tronului de har.

V. 9: *„Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”*. Mulțumiri Ție, Mielul lui Dumnezeu pentru că ai răscumpărat cu sângele Tău oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Noi facem parte din această ceată răscumpărată prin sânge.

Dacă după aceea sărbătorim Cina Domnului și avem parte de paharul acesta, noi ne gândim întotdeauna la faptul că Mielul lui Dumnezeu a fost înjunghiat. Deja Ioan Botezătorul a arătat în Ioan 1.29 înspre Domnul nostru spunând: *„Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”*

Frați și surori, noi nu avem doar un mesaj oarecare înaintea revenirii lui Isus Hristos, ci noi vestim mai întâi mesajul divin în așa fel ca oamenii să trăiască mântuirea lui Dumnezeu, și nu doar să vorbim despre un mesaj oarecare pe care oamenii îl primesc cu intelectul lor, ci mesajul vestit să fie legat întotdeauna cu mesajul de mântuire, cu Isus Hristos, Domnul nostru, pentru că doar în El este mântuirea lui Dumnezeu. Noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru.

Haideți să mai citim cele două versete din 1 Petru 2, unde ne este arătat acest lucru într-un mod clar; citim vers. 24 și 25: *„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați”*. El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe cruce.

Frați și surori, aceasta este o realitate dumnezeiască, acest lucru este adevărat, așa s-a întâmplat. Domnul și Mântuitorul nostru, ca Miel al lui Dumnezeu a purtat vina și păcatele noastre, tot ceea ce ne-a despărțit pe noi de Dumnezeu, El a luat asupra Lui și în trupul Său de carne le-a purtat pe cruce. După aceea o mărturie minunată: *„pentru ca noi să fim eliberați de păcatele noastre”*. Nu doar iertarea

păcatelor, ci noi să fim eliberați de aceste păcate conform Cuvântului din Scriptură: *„Pe cine-l eliberează Fiul acela este liber pe deplin”*. Iertare și eliberare de toate păcatele care ne-au robit și care ne-au judecat toată viața noastră. Căci prin rănile Lui am fost vindecați ca să trăim pentru neprihănire. Mulțumiri Ție, Mielul lui Dumnezeu! Tu ai biruit într-un mod minunat pe crucea de la Golgota. Amin! Aleluia!

În v. 25 scrie mai departe: *„Căci erați ca niște oi rătăcite.”* – Noi cu toții eram ca niște oi rătăcite – *„Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre”*. El care a salvat sufletul nostru, El care Și-a vărsat sângele Lui și Și-a dăruit viața Lui pentru noi, așa cum este scris: *„Căci erați ca niște oi rătăcite”*. Fiecare dintre noi eram ca o oaie rătăcită, dar apoi fiecare am auzit chemarea Păstorului cel bun. Primiți-o în inimă așa cum ați auzit-o și spuneți: *„Da o, Doamne, așa este situația și cu mine. Domnul m-a eliberat, El mi-a iertat păcatele mele, El m-a eliberat de tot ce m-a robit”*. El ne-a eliberat, așa cum este scris: *„prin rănile Lui voi sunteți tămăduiți”*. La fel de sigur cum a fost deschisă coasta Lui și sângele Lui a curs, la fel de sigur noi suntem eliberați și vindecați. Noi nu ne-am întors la un om oarecare sau la o religie, ci noi am venit la Isus Hristos, la Păstorul cel bun care Și-a dat viața Lui pentru oile Sale. Lui, Domnului nostru Îi aducem cinstea. Dacă voi credeți aceasta și dacă s-a întâmplat cu voi spuneți „Amin!” Eliberați, iertați, mântuiți și noi ne-am predat viețile noastre Domnului, prin har.

În legătură cu această temă doresc să mai citesc încă un text din Evrei 9. Voi cunoașteți textul, îl puteți căuta. Citim Evrei 9.11-12: *„Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică”*. Aceasta este Evanghelia deplină, este harul Dumnezeului nostru.

Mă adresez din nou tuturor celor care sunt noi în mijlocul nostru, tuturor celor care încă nu au primit siguranța mântuirii: și pentru voi sunt valabile aceste cuvinte pe care le-am citit. Primiți-le prin credință! Aceasta poate să fie ziua voastră, o zi deosebită în

viețile voastre când voi să nu mai fiți chinuiți de necazurile interioare, ci să puteți trăi personal salvarea, eliberarea prin har și apoi să-I mulțumiți Domnului pentru aceasta.

Citim v. 14: *„cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului cel viu!”* „Amin-ul” nu a fost destul de tare. Noi spunem „Amin” din toate inimile noastre din convingere căci aceasta face parte din eliberarea desăvârșită. Dumnezeu nu a putut face mai mult decât a făcut deja. Dumnezeu nu a putut decât să dea jertfa desăvârșită ca să ne elibereze și astăzi cugetul nostru; cugetul tău, lucrurile cu care mai ai probleme și pentru care îți faci griji. Astăzi să te elibereze de toate prin puterea eliberării care a avut loc pe crucea de la Golgota. *„...prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului cel viu!”* Doriți voi aceasta? Amin! Toți să fim curățați ca să-I putem sluji Dumnezeului cel viu.

Citim și v. 15: *„Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați, să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită”*. Nu doar pentru noi, credincioșii din Noul Testament, ci pentru toți sfinții din Vechiul Testament, care L-au așteptat pe Hristos, care au crezut că Mesia, Unsul va veni. Toți cei din Noul și Vechiul Testament sunt incluși în această mântuire și împăcare.

Acum citim versetele care descriu Cina Domnului. Noi suntem mulțumitori fiindcă în Cuvântul lui Dumnezeu noi avem îndrumări la fiecare temă pentru tot ce se întâmplă în Biserică. Noi putem regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu tot de ce avem nevoie.

În 1 Cor. 10, noi găsim unele puncte foarte serioase. Înainte de a citi despre paharul binecuvântat, în vers. 16 și 17, despre pâinea pe care noi o frângem, este scrisă o avertizare. Frați și surori, eu nu sunt aici ca să sfătuiesc, ci mie mi-a fost dată porunca ca să învăț.

Un frate mi-a scris într-un e-mail: „frate Frank, noi „te rânduim” conform Matei, că „Dumnezeu va trimite proroci și învățători”. Dar eu mă simt călăuzit să prezint totul din punct de vedere al învățaturii și restul să-l las în seama lui Dumnezeu. Dar aici sunt scrise unele versete puternice pe care noi trebuie să le folosim pentru verificarea noastră personală înainte de a lua Cina Domnului. Nu ca să criticăm, nu ca să acuzăm pe cineva, ci noi să citim aceste versete.

Înainte de a vorbi despre pahar și pâine citim textul din 1 Cor. 10.1-4: *„Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise; toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos”. Până aici totul este frumos și bine. A fost un lucru puternic: scoaterea afară, hrană și apă, botez în nor și mare, botezul în apă, botezul cu Duh, totul era prezent acolo. Au băut din această stâncă duhovnicească care a fost Hristos. Și în v. 5 este scris: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie”.*

Frați și surori, noi vedem că nu începutul, ci sfârșitul va fi încoronat. Noi să nu cântăm și să nu ne lăsăm influențați, ci să ne ținem tare de ceea ce a făcut Dumnezeu cu noi. Să nu dăm ascultare lucrurilor care vor să ne îndepărteze de ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Nu îndrăznesc să citesc mai departe ceea ce este scris aici.

Pavel, bărbatul Noului Legământ – așa cum a fost Moise atunci, așa a fost Pavel pentru Biserica nou testamentară – face aici o comparație: pe de o parte o binecuvântare deplină și cu toate acestea *„...cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu...”*

Fiți cinstiți – nimeni nu trebuie ca să-și ridice mâna lui – dar oare ne-am gândit noi la acest fapt: O, Doamne oare sunt eu plăcut înaintea Ta? Oare trăiesc în voia Ta, în Cuvântul Tău? Oare dragostea lui Dumnezeu este puterea în interiorul meu, în sufletul meu? Am trăit eu Cuvântul Tău?

Astăzi Dumnezeu dorește să ne arate că a sosit momentul să trăim o viață plăcută înaintea lui Dumnezeu. Să nu ne mai bazăm doar

pe niște binecuvântări, oricât de prețioase ar fi fost ele, ci noi să ne punem întrebarea: „O, Doamne, oare sunt eu în cadrul Cuvântului Tău, în făgăduințele Tale? Mă regăsesc eu în voia Ta? Cred eu așa cum spune Scriptura? Oare am devenit eu una cu Tine, cu Cuvântul Tău și cu voia Ta?”

Citim încă două versete din 1 Cor. 10.10 și 11: *„Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimicți de nimicitorul”*. Nu cârțiți! De multe ori noi transmitem ceea ce gândim și simțim și asupra altora. Haideți ca noi să devenim liniștiți înaintea Domnului și ceea ce ne mișcă pe noi să o aducem înaintea Lui și El ne va ajuta și va fi cu noi. Să nu cârtim, ci să credem.

V. 11: *„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor”*. Ce spuneți voi acum? Ce mai aveți de spus? Pavel a fost călăuzit prin Duhul lui Dumnezeu și a scris pentru noi. Aceste lucruri ne sunt adresate nouă: *„peste care au venit sfârșiturile veacurilor”*. Totul este deja scris în Cuvântul lui Dumnezeu, noi trebuie doar să o găsim și să permitem ca Dumnezeu să ne vorbească și să permitem ca Duhul lui Dumnezeu să ne și călăuzească în tot adevărul.

Haideți să cuprindem. Binecuvântările cele mai mari nu sunt suficiente. Sfârșitul va fi încoronat. Acela care va rezista până la sfârșit va fi încoronat. Noi toți care credem făgăduințele lui Dumnezeu din toate inimile noastre, haideți să luăm aminte așa cum am și citit în Iacov 5.7: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului”*. El ne va dărui ploaia timpurie și târzie.

Fratele Branham a spus: *„Chiar la sfârșit Domnul va dărui ambele, ploaia timpurie și cea târzie și Biserica va fi înarmată în întregime cu puterea de sus”*.

Astăzi, cu privire la Cina Domnului citim din 1 Cor. 10.16-17: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărțirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărțirea cu trupul lui Hristos?”*

Doar pentru orientarea voastră: ce este scris despre pahar și în comparație cu toate bisericile din țările lumii vorbitoare de limbă

engleză. Ei nu folosesc un pahar, ci folosesc niște păhărele. Frate Schmidt uită-te aici dacă avem un exemplar, doar ca să arătăm de ce oamenii sunt supărați pe noi. În toată lumea, în Statele Unite, în Canada, Cina Domnului nu este servită cu o pâine, ci este ruptă în bucățele mici, apoi sunt puse în față și după aceea fiecare păhărel este umplut și împărțit. Dar Scriptura vorbește despre un pahar, nu de păhărele separate. Noi cu toții avem parte de aceeași mântuire, noi cu toții avem parte de aceeași pâine și același pahar.

Frați și surori, doar pentru orientarea voastră: noi avem patru pahare fiindcă avem patru segmente ca să nu dureze prea mult. Acestea nu sunt niște păhărele mici, ci de fiecare dată este un pahar mare. Dacă sunt 50 de oameni este suficient un pahar, dar dacă sunt peste 800 o facem cu patru pahare. Nu vă îngrijorați! Important este faptul ca noi să folosim un pahar. Așa este scris: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărțășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărțășirea cu trupul lui Hristos?”* Noi am devenit Trupul lui Hristos așa cum scrie în 1 Cor. 12: *„printr-un singur Duh am fost botezați ca să alcătuim un singur trup”*.

Așa cum Domnul, Mântuitorul nostru a avut un trup ca Templu al lui Dumnezeu în care a locuit, tot așa Domnul Și-a răscumpărat Biserica Sa și ea este Templul lui Dumnezeu în care Dumnezeu locuiește acum, ea este Trupul lui Isus Hristos. *„Printr-un singur Duh am fost botezați să alcătuim un singur trup.”* Astăzi acest pahar să fie un pahar al binecuvântării pentru noi toți, așa cum este scris aici: *„Paharul binecuvântat”*. De asemenea pâinea pe care o frângem să fie o pâine binecuvântată pentru noi toți. Noi să știm că Trupul Domnului nostru a fost jertfit, a fost lovit, chinuit și sângele Lui a fost vărsat. De aceea paharul binecuvântării și pâinea binecuvântării. Dumnezeu ne-a dăruit toate binecuvântările duhovnicești prin Isus Hristos.

Toate sufletele să fie eliberate, toate necazurile, toate grijile voastre să fie puse la o parte, toate nevoile aduceți-I-le Domnului! El a reparat totul și făcut deja totul bine, El vă va binecuvânta în continuare și va fi cu noi toți. Haideți să păstrăm aceste cuvinte în inimile noastre.

Israelul a fost binecuvântat deplin în pustie și totuși cei mai mulți nu au fost plăcuți lui Dumnezeu. Și apoi ne este spus să nu cântim cum au făcut ei. Nimicitorul i-a nimicit, i-a nimicit pe toți aceia care au cântit. Cei care cântesc n-au nicio șansă înaintea lui Dumnezeu. Doar aceia care-L cred și care se încred în Domnul, lor Dumnezeu le este îndurător. Toți cei care au cântit au fost nimiciți de nimicitorul. Să nu cântim, să nu criticăm, ci să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu.

Dacă găsim ceva în noi – nu la altcineva, ci în noi – căci așa este scris în 1 Cor. 11.28: „*fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce*”. În 1 Cor. 11, noi am putea citi de la v. 23.

Vă rog nu spuneți niciodată: „ceva nu este în regulă cu Biserica”, niciodată să nu spuneți: „ceva nu este în regulă”. Dacă ceva nu este în regulă atunci este cu tine personal, nu cu Biserica. Vă rog frumos nu cântiți și nu duceți mai departe nemulțumirile voastre ca să-i influențați și pe alții, ci astăzi să se ridice rugăciuni de mulțumire la tronul de har al lui Dumnezeu. Eu repet: toți cei care au cântit au murit, și doar aceia care au crezut cu adevărat au ajuns la țintă.

Frați și surori, accentuarea este pusă pe v. 11 din 1 Cor. 10: „*Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor*”. Sfârșitul nu a fost niciodată așa de aproape cum este acum.

„*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.*” (1Cor.10.16-17). Domnul Dumnezeu Atotputernic să ne fie îndurător peste măsură și astăzi cu privire la tot ce ne gândim și Îl rugăm. El să ne dăruiască har.

Astăzi ne-am ocupat de tema care este necesară pentru și înaintea Cinei, lucrarea de mântuire de pe crucea de la Golgota. Noi am primit împăcarea noastră cu Dumnezeu, har și pace, o înnoire interioară, noi suntem legați cu Dumnezeu și plăcerea lui Dumnezeu se odihnește peste noi toți, prin harul Său. Același lucru îl dorim din

toate inimile noastre, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, tuturor fraților și tuturor surorilor care sunt uniți cu Dumnezeu și cu noi din toate limbile și toate națiunile.

Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți începând de la răsăritul soarelui. Fiecare zi începe în Noua Zeelandă; toți care cunosc un pic de geografie știu acest lucru. De la răsăritul soarelui până la apusul lui, toți aleșii, toți cei care au primit Cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor, tuturor cărora Domnul le-a vorbit în inimile lor, toți să primească prin credință eliberarea deplină și să sărbătorească Cina Domnului într-un mod biblic. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, limbile și națiunile și să fie cu poporul Lui în toată lumea. Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea, lauda și rugăciunea în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Înainte ca să deconectăm internetul mai pun o întrebare: ați primit cu toții Cuvântul lui Dumnezeu prin credință? Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți! Amin!

Hai-deți să ne ridicăm pentru rugăciune. O, Doamne, Cuvântul Tău să se împlinească astăzi într-un mod adevărat în noi toți. Aleluia. Aleluia. Tu ne-ai dăruit o eliberare desăvârșită, deplină. Noi suntem împăcați cu Dumnezeu, am primit viața veșnică și putem fi proprietatea Ta pentru timp și veșnicie.

Iubite Domn, încoronează tot poporul Tău cu har, îndurare și milă. Credința să ne conducă pe toți ca să fim ascultători. Ia totul din mine și din noi toți, tot ce nu-Ți place Tu s-o înlături! Fie-Ți milă de noi și ajută-ne pe toți. Ție, Dumnezeule Atotputernic Îți mulțumim fiindcă noi am putut să ne adunăm aici din multe limbi și națiuni ca să ascultăm Cuvântul Tău și să avem o nouă trăire cu Tine. Noi Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre. Eu Te rog pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru și doresc să-și dedice viețile lor Ție, dăruiește acum mult har pentru o decizie deplină în prezența Ta. Eu Îți mulțumesc!

Iubite Domn, și în seara aceasta Cuvântul Tău nu se va întoarce fără rod, Cuvântul crucii va împlini scopul pentru care a fost trimis. Cuvântul crucii va deveni puterea lui Dumnezeu în toți aceia

care îl cred. Noi Îți aducem cinstea și rugăciunea din toate inimile noastre.

Înainte să luăm pâinea și paharul, haideți să ne aplecăm capetele și să ne rugăm. Cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Ridicați mâinile voastre! Dacă este ceva în viețile voastre atunci spuneți-I-o lui Isus. Domnul Isus a intrat cu sângele Lui cel sfânt în Locul Preasfânt; El este Marele Preot după rânduiala lui Melhisedec. Puneți toată încrederea ta în El, spune-I lui Isus tot ce te doare, tot ce te mișcă spune-I-o Lui. Spune-I-o Lui acum.

Iubite Domn, eu vin înaintea tronului Tău de har cu tot ceea ce mă împovărează și Îți mulțumesc fiindcă Tu ai intrat în Locul Preasfânt cu propriul Tău sânge și l-ai adus jertfă pe tronul harului, și acolo va și rămâne până când chiar și ultimul va fi chemat, eliberat și va fi adăugat. O, Dumnezeu cel mare, Ție Îți mulțumim pentru toate cuvintele Scripturii pe care le-am citit, privit și primit în inimile noastre în seara aceasta. Această zi să fie o zi pe care Tu ai făcut-o pentru noi, ca începând de acum să putem trăi pentru Tine într-un mod plăcut; dăruiește-ne puterea necesară! Eu Îți mulțumesc pentru toți frații mei, pentru toate surorile mele și pentru toți tinerii. Toți să-Ți fie încredințați, iar tinerii într-un mod deosebit. Fii cu ei și cu noi toți în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Așa cum am citit în Apoc. 5, Dumnezeu i-a chemat afară pe ai Lui din toate semințiile pământului și toți cei salvați Îi vor mulțumi și Îi vor aduce laudele în limbile lor materne. Evanghelia este vestită în toate limbile și semințiile, și toți aceia care Îl cred și Îl primesc au parte de salvarea sufletelor, de mântuirea deplină pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu.

Frați și surori, primiți această zi, această seară ca un cadou al lui Dumnezeu. Primiți-o! Și după aceea noi putem să cântăm într-un mod liniștit cântarea „Aceasta este ziua Domnului” [...].

Primiți această seară ca pe un ceas de dedicare, ca o zi pe care Domnul a făcut-o, în care noi putem să-I readucem și să-I rededicăm viețile noastre și să spunem din adâncul inimilor noastre: „Facă-se voia Ta în viața mea, în Biserică. Facă-se voia Ta, așa cum s-a făcut în cer așa să

se facă și pe pământ”. Căci doar în această voie a lui Dumnezeu noi suntem sfințiți o dată pentru totdeauna. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea. Aleluia. Aleluia. Cinste Domnului Dumnezeu. Noi cu toții dorim să-I mulțumim din nou lui Dumnezeu, fiecare în limba lui. Așa a fost și în Romani 15, ei toți și-au ridicat glasurile lor; așa a fost și în Fapte 4.

Haideți să-I mulțumim Domnului nostru. Iubite Domn, noi Îți mulțumim din toate inimile noastre pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău, pentru credințioșia Ta, pentru lucrarea Ta, pentru lucrarea Duhului Sfânt. Binecuvântează, o, Dumnezeule, binecuvântează tot poporul Tău, proprietatea Ta, Biserica care este proprietatea Ta. Aleluia. Aleluia. Cinstiți-L pe Domnul! Lăudați Numele Lui! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Cinste și laudă! Amin.